

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Første Riimbrev. Til Bernhard Ingemann

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 107. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_306_9-txt-shoot-idm404.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

5 Oprigtig talt, min Ven! kanskee de Smaa,
Er ei saa gale, som de *avet gaae*,
Maaskee i Grunden de dog har for Øie,
At nytte og fornøie,
At sige *middel-bar* paa Drengeviis,
Ved selv at give sig til Priis,
Og er det saa, da kan man ikke nægte,
Der sidder Hoved paa de Knegte;
Thi hvad de gjør, er lutter Parodie,
Paa Kløgt og Vid og Smag og Poesie,
Som man har stukket og end stikker i,
Ja, paa Logiken,
Og Gymnastiken,
Og Politiken,
Og fremforalt paa Aerostatiken,
108Og Hydrauliken,
Og Døgn-Critiken,
Saa heel komik man har det nu beskrevet,
Hvad tragicomisk Tiden har bedrevet,
Dog tys! det var den gamle Nykke,
Det var *min Rejse-Aand* som kom igien,
Nei, juble maa man over Tidens Lykke,
Ja, kling mit Hakkebret, og sprut min Pen!
Thi see, den kommer, Dagen uden Navn,
Ja see, den er her, midt i Kiøbenhavn,
Den Dag Propheterne i Luften saae,
Men i det Fjerne, kunde ikkun spaa,
Ja, det hvorpaa man har sin Næse smurt,
Hvis Haab saa mangen er hensovet i,
Som nys blev holdt for Drøm og Phantasie,
Det er nu skeet, det er fuldkommengjort!
Ja, det er født, det søde Julenoer,
Som man har ventet paa den halve Jord,
Født i en Stald hos Oxe og hos Asen,
Og skjønt en *Karklud* nu er hele Stadsen,
Som baade tjene maa til Svøb og Blee,
Man dog i ham maa Rigets Arving see,
Det er forkyndt for Hyrder og Hyrdinder,
Som man paa Markens Skueplads dem finder,
Og Østens Vise med det første komme,
Med Konge-Røgelse i hver en Lomme,
109Med Peber-Nødder og med Guld-Papir,
Til Jule-Gave og til Nyaars-Ziir.
Kom, siig, du vantro! nu at Verden løi!
See Jule-Bukken ved det gamle Øg!
Forstum! nedknæl! bekiend at det er stort,
Oplysningen er nu fuldkommen gjort!
Hvad var det, Verden, vel, du pønsed paa,
Mon ei en Søn som kunde bag op slaee,
Ja slaee Spar To til Djævel og til Engel,
Og midt i Helligdommen spille Pind;
Kort sagt: en fri, selvstændig, lystig Bengel,
Sin egen Gud, sin egen Harlekin!
Nu har du ham, Triumph, Triumph! til Lykke!
Som hans udødeligt er nu dit Navn,
Du Liljevand! du Jomfru Kiøbenhavn!
Din *Gudsøn* flux med Faldehat du smykke!
Dog nei, paa Fire trygt gaaer Julebukken,
Og Kæmpeværk din Søn gjør alt i Vuggen,
Men vogt dig selv og ham for Spot og Skade,
Og snør ham flux i Pandser og i Plade,
At ei maaskee Herodes Sendebud,
Skal slaee ihjel din lille *Dukke-Gud!*